



Romanje

Čas dopustov in počitnic je pogosto zaznamovan tudi z romanjem. Sredi meseca (15. avgusta) obhajamo največji Marijin praznik. Verniki radi romajo v Marijina svetišča doma ali po svetu. Prav je, da posvetimo nekaj besed tudi tej tematiki.

Romanje je splošna verska praksa in v krščanstvu zavzema posebno mesto. Namen romanja je jasen: priti v stik s svetim, z božjim, imeti izkustvo Boga. Zato morajo obstajati kraj, pot in točno določeni obredi, da bi človek lahko prišel do zelenega cilja.

Romanje je prvenstveno duhovno dogajanje, zato ne moremo videti v človekovo srce, ne vemo za vse nagibe in razloge, ki so vplivali, da je nekdo šel na božjo pot. Po drugi strani pa je to duhovno dogajanje prepleteno tudi z zunanjimi vplivi in ob tem so se vedno pojavljali tudi bolj posvetni, celo romanju nasprotni dejavniki.

Pri romanju nikakor ne gre za počitnikovanje, dopustovanje, ker to gotovo ni. Romanje ni potepanje ali vandranje naokrog. Pri romanju gre za veliko več: za izkustvo vere. Natančneje bo, če opredelimo romanje kot »popotovanje v veri«, ki zahteva človekovo popolno odprtost za sveto, za Boga. Ob tem bo človek, če je v njem pravo razpoloženje, dobil tudi določeno izkušnjo nadnaravnega, božjega ...

V našem času pogosto slišimo izraz verski turizem, ker za dose-



glasilo
šentpeterske
župnije
v Ljubljani

avgust 2021

go romarskih ciljev uporabljamo sodobna prevozna sredstva, predvsem pa se glavni razlog največkrat prepleta še z drugimi nagibi za pot (izobraževanje, kultura, počitek ...).

Slovenski izraz romar, ki prihaja iz krajevne oznake Roma (Rim), jasno pove, da so naši predniki romali, ne le doma, ampak tudi po svetu. Eden prvih ciljev so bili grobovi mučencev v Rimu. Slovenci radi romajo doma (Brezje, Sveta gora, Svete Višarje, Ptujška gora, Brestanica ...) ali pa v tujino (Sveta dežela, Rim, Lurd, Fatima, Kompostela ...).

Ne pozabimo, da je zemeljsko življenje kot romanje ali potovanje, ki traja od rojstva do smrti. Človek je romar, ki ne sme izgubiti izpred oči glavnega cilja življenja: Bog in sreča njegovega kraljestva. Mati Božja in svetniki so kažipot na tem zemeljskem romanju. Oni so dosegli cilj (Bog in nebeško kraljestvo). Tudi mi ga bomo dosegli, če bomo hodili po poti, ki nam jo kažejo s svojim življenjskim zgledom.

p. Cristian

Oče ustvarjalnega poguma

Če je prvi korak vsakega resničnega notranjega ozdravljenja sprejeti svojo zgodovino oziroma v sebi narediti prostor tudi za tisto, česar si v življenju nismo izbrali, pa moramo dodati še eno pomembno značilnost: ustvarjalni pogum. Pojavi se predvsem takrat, kadar naletimo na težave. Pravzaprav se pred neko težavo lahko ustavimo in se umaknemo ali pa se na nek način znajdemo. Včasih ravno težave potegnejo iz nas rezerve, za katere sploh nismo mislili, da jih imamo.

Ko beremo »evangelije otroštva«, se velikokrat sprašujemo, zakaj Bog ni posegel neposredno in jasno. Toda Bog posreduje po dogodkih in ljudeh. Jožef je človek, po katerem je Bog poskrbel za začetek zgodovine odrešenja. On je pravi »čudež«, po katerem je Bog rešil otroka in njegovo mater. Nebesa posredujejo tako, da zapajo v ustvarjalni pogum tega moža, ki je, ko je prišel v Betlehem in ni našel prebivališča, kjer bi Marija lahko rodila, pospravil hlev in ga uredil, da je postal

čim prijetnejši prostor za Božjega Sina, ki prihaja na svet (prim. Lk 2,6-7). Zaradi preteče groznje Heroda, ki je hotel umoriti Otroka, je bil Jožef še enkrat v spanju opozorjen, naj varuje Otroka, zato je sredi noči organiziral beg v Egipt (prim. Mt 2,13-14).

Ob površnem branju teh pripovedi imamo vedno vtis, da je svet na milost in nemilost izroč



močnim in mogočnim, »vesela novica« evangelija pa je v tem, da nam pokaže, kako Bog kljub oblastnosti in nasilnosti zemeljskih vladarjev vedno najde način za uresničitev svojega načrta odrešenja. Včasih se zdi, da je tudi naše življenje na milost in nemilost izročeno oblasti močnih, evangelij pa nam pravi, da Bogu vedno uspe rešiti tisto, kar je pomembno, pod pogojem, da uporabljamo ustvarjalni pogum tesarja iz Nazareta, ki je neko težavo znal spremeniti v priložnost, tako da je vedno dajal prednost zaupanju v Božjo previdnost.



Če se včasih zdi, da nam Bog ne pomaga, to ne pomeni, da nas je zapustil, ampak da se zanese na nas, na to, kar lahko načrtujemo, odkrijemo, najdemo, dosežemo. Gre za tisti ustvarjalni pogum, ki so ga pokazali prijatelji mrtvoudnega, ki so ga spustili s strehe, da so ga predstavili Jezusu (prim. Lk 5,17-26). Težava ni zadržala drznosti in vztrajnosti teh prijateljev. Bili so prepričani, da Jezus lahko ozdravi bolnika, in ker »zaradi množice niso našli poti, kjer bi ga nesli noter, so se z njim povzpeli na streho in ga skoz opeko spustili s posteljo vred ravno pred Jezusa. Ko je videl njihovo vero, je rekel: 'Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi!'« (v. 19-20). Jezus je prepoznal ustvarjalno vero, s katero so ti možje skušali predenj prinesiti svojega bolnega prijatelja.

Evangelij ne navaja podatkov o tem, koliko časa so Marija, Jožef in Jezus ostali v Egiptu. Zanesljivo pa so morali jesti, najti hišo, delo. Ne potrebujemo veliko domišljije, da zapolnimo molk evangelija o tej zadevi. Sveta družina se je morala spoprijeti s konkretnimi težavami, kakor vse druge družine, kakor številni naši bratje migranti, ki tudi danes tvegajo življenje, prisiljeni zaradi nesreč in lakote. V tem smislu mislim, da je sv. Jožef v resnici poseben zavetnik vseh tistih, ki morajo zapustiti svojo zemljo zaradi vojn, sovraštva, preganjanja in bede.

Na koncu vsakega dogodka, v katerem ima Jožef glavno vlogo, evangelij pripomni, da je vstal, vzela s seboj Otroka in njegovo Mater, in naredil, kar mu je Bog naročil (prim. Mt 1,24; 2,14.21). Dejansko sta Jezus in njegova mati Marija najdragocenejši zaklad naše vere.

V načrtu odrešenja ni mogoče ločiti Sina od Matere, od nje, ki je »napredovala na romanju vere in vztrajala v svojem zedinjenju s Sinom zvesto do križa«. Stalno se moramo spraševati, ali z vsemi svojimi močmi varujemo Jezusa in Marijo, ki sta skrivnostno zaupana naši odgovornosti, naši skrbi, našemu varstvu. Sin Vsemogočnega pride na svet tako, da sprejme stanje velike slabotnosti. Potrebuje Jožefa,

da ga brani, zaščiti, neguje in da lahko raste. Bog zaupa v tega moža, kakor to stori Marija, ki v Jožefu najde njega, ki ji ne želi samo rešiti življenja, ampak bo vedno poskrbel zanjo in za Otroka. V tem smislu ni mogoče, da bi sv. Jožef ne bil varuh Cerkev, saj je Cerkev podaljšanje Kristusovega telesa v zgodovini, istočasno pa materinstvo Cerkev predstavlja Marijino materinstvo. Ko Jožef še naprej varuje Cerkev, še naprej varuje Dete in njegovo mater, pa tudi mi, ko ljubimo Cerkev, še naprej ljubimo Dete in njegovo mater.

Ta Otrok je Tisti, ki bo rekel: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili« (Mt 25,40). Zato je vsak, ki je v potrebi, vsak revež, vsak trpin, vsak umirajoči, vsak tujec, vsak zapornik, vsak bolnik »Otrok«, ki ga Jožef še naprej varuje. Zaradi tega sv. Jožefa kličemo kot zaščitnika ubožcev, potrebnih, izgnancev, žalostnih, revežev in umirajočih. In zato Cerkev ne more drugače, kot da ljubi predvsem zadnje, ker jim je Jezus dal prednost, ko se je z njimi osebno poistovetil. Od Jožefa se moramo naučiti enake skrbi in odgovornosti: ljubiti Otroka in njegovo mater; ljubiti zakramente in dobrotelne; ljubiti Cerkev in reveže. Vsaka od teh resničnosti je vedno Otrok in njegova mati.

(Se nadaljuje)

Napovednik

- Za prve dneve v mesecu ste lepo vabljeni v cerkev k molitvi in sv. maši.
- V soboto, 14. avgusta, bomo pri večerni sv. maši (18.30) slovesno obhajali praznik sv. Maksimilijana Kolbeja, zavetnika našega samostana. Vabljeni!
- V nedeljo, 15. avgusta, na praznik Marijinega vnebovzvetja, lepo vabljeni k sv. maši!
- Vpis otrok v 1. razred verouka je možen ves mesec avgust.
- **Uradne ure v avgustu:** ob ponedeljkih in četrtek od **17.30 do 18.00**, ob torkih in petkih **po jutranji maši do 8.00**.

SVETE MAŠE: nedelja: 8.00, 9.00, 18.30
med tednom: 7.00, 18.30

OBHAJILO NA DOMU starejšim in bolnikom: redno na prve petke v mesecu in po naročilu, posebej še pred prazniki.

Obiščete nas tudi na naslovu: <http://www.sveti-peter.si>.

Na tej strani najdete aktualne informacije, prav tako pa tudi Oznanila in Šentpetski zvon. Vabljeni k ogledu.